

at udelukke en Højremand.“ Jeg skal i den Anledning sige til det ærede Medlem, at saa vidt mig bekendt er der hverken paa Fyn eller noget andet Sted sluttet nogen anden Alliance mellem Venstre og Højre end den, som man enedes om ved Valget i 1910 og de derefter følgende Suppleringsvalg til Folketinget for at afslaa det Stormløb mod Forsvarssagen, som de Radikale og Socialdemokraterne i Fællesskab foranstaltede. Ud over det har der efter mit Kendskab ikke været sluttet nogen Alliance. Det viste sig ogsaa ved Landstingsvalget i Fjor, at det ikke generede det ærede Medlem og hans Meningsfæller, at de tog et Mandat fra os i Skive. Vi tog den Sag ganske roligt, og det forekommer mig, at de Herrer ogsaa burde behandle Valget paa Fyn saa overlegent, at de siger: Det er kun simpel Gengæld for, hvad der skete ved Valget i Skive forrige Aar.

Forøvrigt er det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) det sidste Medlem, som skulde forbavses, hvis der er sket nogen Forandring i det her omhandlede Forhold. Thi hvad er det, det ærede Medlem og hans Venner har foretaget sig i det sidste halve Aar? De har paataget sig at bombardere de fynske Valgkredse, hvor der er valgt Mænd af Regeringspartiet. Det ærede Medlem og hans Meningsfæller har været til adskillige Møder herovre. Jeg for mit Vedkommenhe har haft den Fornøjelse, at det gamle Højres Tilhængere med det ærede Medlem i Spidsen har holdt ikke mindre end 5 Møder i min Valgkreds. Det synes jeg, er overdrevent, men min Valgkreds kan nok taale den Slags Stød, der er ikke noget i Vejen. Men hvad der ligger deri, og hvad det er for et Grundsyn, som er tilkendegivet, har jeg ikke kunnet misforstaa. Der har været holdt Møder i Verningekredsen, i Otterupkredsen og i Bogensekredsen. Kort sagt, i de Kredse, hvor der er valgt Medlemmer, der støtter Ministeriet, har Højre gjort, hvad de kunde, for ved disse Møder at forklare, hvor udmærket et Parti Højre er, og hvor slet et Parti Venstre er. Jeg vil ikke sige, at der ligger nogen synderlig Imødekommen i en saadan Taktik. Det forundrer mig derfor, at netop det ærede Medlem er blevet forbavset over, at Fynboerne har forstaaet ham, og at de har svaret ham, som de har svaret ved Landstingsvalget i Odense, hvor Venstre sejrede med en Majoritet af ikke mindre end 23 Stemmer.

Jeg vender tilbage til det ærede Med-

lem for Københavns Amts 2den Valgkreds, som udtalte den Formening, at i Forfatningssagen er der kun 3 Veje for Ministeriet at gaa: enten at alliere sig med Højre eller at optage en Kamppolitik med Højre eller for det tredje at drive en Skinforhandling saaledes, at der slet ikke kom noget ud af den Sag. Jeg trøster mig nu til, at der er en fjerde Vej at gaa, og den agter vi at følge. Det er den, at Regeringen stiller sit Forslag til en Grundlovsændring og saa overlader til de andre Partier, hvorledes de vil stille sig til den Sag. Det er mit Haab, at det skal lykkes os at fremsætte et saadant Grundlovsændringsforslag for dette Ting, at det kan forlade dette Ting vedtaget med en stor Majoritet. Men selvfølgelig bliver det de Herrer's Sag, hvorledes de vil stille sig. De vil paatage sig et betydeligt Ansvar, hvis de forhindrer Ministeriet i at gaa den Vej, som Ministeriet agter at foreslaa.

Det ærede Medlem udtalte om selve Finanslovsforslaget, at det var udarbejdet med stor Forsigtighed. Jeg takker det ærede Medlem for dette Vidnesbyrd, thi det er en Ære for Ministeriet og ikke mindst for Finansministeren, at det kan ses, at naar han udarbejder et Finanslovsforslag, udarbejdes det med den størst mulige Forsigtighed. Det er ikke noget, man ellers plejer at jøbebrejde et Finansbudget, at det er udarbejdet med Forsigtighed.

Derefter kom det ærede Medlem ind paa at tale om de militære Udgifter. Jeg har lagt Mærke til, at der er ikke en Socialdemokrat i dette Ting, der kan tale uden at komme ind paa denne Melodi. Jeg synes ikke, at der deri ligger nogen rigtig Tillid til det ærede Medlem, som er Ordfører for dem, thi ærlig talt vilde jeg finde det naturligt, at naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har talt saa godt, som han taler ogsaa om den Sag, kunde de andre ærede Medlemmer spare Tingets Tid ved at undgaa Gentagelser. Det ærede Medlem siger det meget bedre, end de andre kan sige det. Hvorfor disse evige Gentagelser, som kun sinker Forhandlingerne? Det ærede Medlem har tidligere opgjort, at de militære Udgifter har andraget omtrent 38 Mill. Kr. paa Budgettet for 1911—12, paa Budgettet i Fjor 33 Millioner, og i Aar nævnedes det ærede Medlem, at nu udgjorde Militærudgifterne paa Budgettet 27,3 Mill. Kr., og saa er det ærede Medlem endda ikke glad. Jeg synes, at han burde være tilfreds med, at det gik den Vej, det